No. 3045 Zaterdag 15 April 1939 UTRECHT 56ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10

Het hoofd koel, de hand paraat, het kruit droog

GEEN REDEN TOT ONGERUSTHEID.

Dit is de grondgedachte welke Maandag l.l. de Nederlandse Ministerpresident Colijn in een korte rede voor het Nederlandse volk ontwikkeld heeft.

Het bleek, dat de ontstellende gebeurtenissen der laatste dagen in Midden-Europa ook in brede kringen van ons rustige volk angstige bezorgdheid hebben gewekt.

Dat is waarlijk geen wonder: wat geschiedde is wel héél erg!

Bij de inlijving van Oostenrijk en het Sudetenland richtte de greep van nazi-Duitsland zich tot stamverwanten en het nationaal-socialisme bleef bij deze veroveringstocht over de grenzen binnen het terrein van zijn eigen, overigens zeer overdreven onwetenschappelijke, gevaarlijke en tot allerlei onrecht en vertreding van de eisen der christelijke moraal leidende ras-beginselen.

Enkele weken geleden echter deed de Duitse overmacht een sprong naar een klein volk, waaraan, hoezeer het reeds in de verdrukking was gekomen, toch nog een eigen souverein bestaan was gelaten, en dat met het Duitse geen ras-gemeenschap had.

Integendeel: dat volk vormde juist het meest krachtige, het meest sprekende, het meest strijdbare element van een ander ras, wiens gehele historie als het ware één krampachtige worsteling betekende tegen Duitse omklemming en Duitse overheersing.

Een van de meest kenmerkende principen van het nationaal-socialisme werd hier door nationaal-socialisten zelf met voeten getreden.

En nu enkele weken later doet Italië, Duitslands bondgenoot en eveneens huldiger van de totalitaire staat, hetzelfde met Albanië, wat Duitsland deed met Tsjecho Slowakije.

Wat was de drijfveer? De wellust van macht, die geen breidel meer kent als het recht geheel opzij is geschoven?

Of hebben beide landen wellicht in arren moede over de onmogelijkheid om buiten Europa koloniën te verkrijgen en mandaatgebieden, zich, met cynisch sarcasme tegenover ontrefbare tegenstanders, dergelijke territoria binnen Europa verschaft, ondanks de uitdrukkelijke verklaring van territoriale verzadigheid op het Europees continent?

Ook dit, hoezeer, zuiver menselijk beschouwd, niet geheel onverklaarbaar, lijkt ons geen afdoend motief. Het zou daarenboven een misdaad zijn, te spelen met de wereldvrede uit louter lust tot zelfvoldoening en 't koelen van machteloze woede aan een klein volk, dat binnen het bereik lag, nu degenen, tegenover wie men zijn wrok wilde koelen, zelf niet te treffen zijn.

Denken Italië en Duitsland, wellicht, na München, zich voortaan alles te kunnen veroorloven? Een dergelijke kortzichtigheid tegenover de oorlogstoerustingen, speciaal van Engéland, is zelfs van de Duitse diplomatie niet te verwachten.

Neen, er moeten natuurlijk reële oorzaken bestaan hebben voor het ontstellend optreden der totalitaire staten.

Wij zoeken die in de zo uiterst moeilijke economische positie, waarin Duitsland en Italië door eenzijdige en mateloze opdrijving van de zo drukkende en economisch onvruchtbare krijgslasten en door de toepassing van economisch onverdedigbare methoden en inzichten, tegenover binnen- en buitenland, zijn geraakt.

Deze noodzaak prikkelt naar economische overheersing van Midden en Oost-Europa tot een alles en allen bedreigende scherpte.

De drang naar het Oosten, economisch tot een dwang geworden, lijkt ons de hoofddrijfveer van dit onverantwoordelijk handelen.

Maar als dat zo is, dan ligt hierin voor het Westen, met name voor ons land, toch een zekere geruststelling; dan bestaat er althans stellig geen aanleiding voor een zodanige onrust, als bij sommigen, ja bij velen tot uiting komt.

Duitsland heeft nu eenmaal niet dezelfde reden voor, niet dezelfde behoefte aan een drang naar het Westen als het heeft voor die naar het Oosten.

Daar komt nog iets bij.

Zelfs wanneer het Duitse rijk die drang naar het Westen wèl zou gevoelen, dan zou het zich toch wel tienmaal bedenken, alvorens daaraan toe te geven, want: dan daagt aan de horizon de imponerende figuur van het zich tot de tanden wapenende Albion, dat wel eens als het perfiede werd aangeduid, maar dat toch steeds en tegenover een Philips II èn tegenover een Lodewijk XIV, èn tegenover een Napoleon, èn tegenover een Wilhelm II trouw bleef aan een der grondzuilen van zijn buitenlandse politiek: geen machtige staat krijgt voet, krijgt zelfs een al te grote, eenzijdige invloed in de Zuidelijke, en zeker niet in de Noordelijke Nederlanden.

Engeland duldt niet en zal of kan nooit dulden, dat een macht als Duitsland ook zelfs een poging doet om vaste voet te krijgen aan gene zijde der Noordzee. En dit geldt nog mateloos sterker tegenover een Duitsland met de geheel op macht berustende en op machtsuitbreiding gerichte dynamiek van het nationaal-socialisme.

Eén stap van den Duitsen nationaal-socialist over Nederlands grenspalen roept geheel de ontzagwekkende macht van Engeland, van zijn dominions en zijn bondgenoten onfeilbaar als bij toverslag in het geweer.

Slechts een wanhopige zou daarmede geen rekening houden, want de historie is daar om het te getuigen: een Engeland, dat de tanden op elkaar zet, wint, op de duur, elkè oorlog. De moderne techniek moge de positie van het eilandenrijk hebben verzwakt, diezelfde moderne techniek vond ook weer op de duur afdoende afweermiddelen voor de nieuwe gevaren.

Het Duitsland van de wereldoorlog heeft daaraan een allerpijnlijkste herinnering, en het Duitse volk rilt bij de gedachte aan de mogelijkheid zelfs van een nieuwe uithongeringstortuur, als waaraan het van 1914 tot 1918 haast tot dreigende uitsterving toe werd onderworpen. Al de losse en loze bewegingen van het nationaal-socialisme over het zogenaamd afdoend succes van de autarkische strevingen kunnen het nuchtere Duitse volk geen rad voor de ogen draaien. Was er één volk ter wereld in de spannende September-dagen van München zo intens blij over het afgewende oorlogsgevaar als het Duitse?

Als Hitler het tot een oorlog met Engeland, tot een nieuwe wereldkrijg zou laten komen, dan zou dat een wanhoopsdaad zijn, die door de wanhoop van een met al de verschrikkingen van 'n met uithongering bekend volk waarschijnlijk terstond ongedaan zou worden gemaakt. Het Duitse volk zou weigeren een nieuwe ellende met een nieuwe nederlaag in het verschiet tegemoet te gaan om wille van idealen, **waarvoor het niets voelt.** De geestdrift zelfs over de bezetting van het Sudetenland bleef beneden de meest bescheiden verwachtingen en was grotendeels geheel kunstmatig. Oprechte geestdrift over het gebeurde met Tsjecho-Slowakije viel zelfs met geen Zeiss-vergrootglas te ontdekken: een wereldkrijg met verhongering en vernietiging in het uitzicht, voor welk „ideaal" ook zou het Duitse volk zich zelfs door de alles-trotserende en voor geen geweldmiddel terugdeinsende nazi-leiders niet laten opdringen. Het sein tot zulk een krijg zou binnen de Duitse gouwen geen grein van geestdrift, eer een doodsangst wekken en het eerste kanonschot zou de ruine gaan betekenen voor het nationaal-socialisme **en voor alles wat het tot heden op buitenlands gebied, heeft bereikt.**

En een aantasting van Nederlands gebied zou zulk een wereldkrijg betekenen: de houding thans reeds aangenomen door Engeland, Frankrijk en Amerika, die zich meer en meer bewust gaan worden van het erge, dat tegenover kleine landen is geschied en van de onafwijsbare noodzaak, de totalitaire staten te doen gevoelen, dat er paal en perk bestaat zelfs voor hun niets-ontziende expansiezucht, laat in dit geval geen spoor van twijfel.

We hopen van ganser harte, dat de houding, door de grote Westerse mogendheden en Amerika in de naaste toekomst aan te nemen, aan Duitsland geen grein van twijfel op dit punt zal overlaten.

Maar Minister Colijn zeide ook niet onduidelijk:

Zijn wij enerzijds er volkomen gerust op, dat Duitsland geen moment aan aanranding van ons grondgebied of van ons recht of van onze economische positie denkt, en kunnen wij dus het hoofd koel houden, anderzijds valt niet te ontkennen, dat een hoogspanning tot berstens toe, als thans in een onmenselijk bewapende wereld heerst, ieder ogenblik kan leiden tot een uitbarsting, die door niemand werd gewenst, maar die ook door niemand meer te keren was. Dat wij niet in een dergelijke uitbarsting betrokken worden blijft mogelijk: onze neutraliteit kan voor beide partijen een voordeel zijn, maar de kans is zeer zeker veel geringer dan in 1914.

En daarom: het hoofd koel, maar ook de hand paraat.

Het moet voor iedereen vaststaan, dat Nederland, in het volle bewustzijn van zijn groots verleden, gereed staat om koste wat het kost zijn heden en toekomst te verdedigen tegen iederen aanrander, hoe machtig ook, in de volkomen gerechtvaardigde, neen, in de volstrekt zekere overtuiging, dat wij in die strijd niet alleen zullen staan, maar machtige helpers aan onze zijde zullen vinden. Onze eigen in daden omgezette verdedigingswil zal juist een mogelijke kans op handhaving onzer neutraliteit ten zeerste vergroten.

Rustig zien wij de toekomst tegemoet in vertrouwen op God, op onze leiders en op de gezonde krachten in ons volk — de ongezonde roeie men onverbiddelijk uit, dat is gebiedende eis van het ogenblik — in de geruststellende zekerheid ook, dat de drang van den meest dynamischen vredesbedreiger op dit moment niet gaat in onze richting, en dat hij deze richting, tenzij als wanhoopsdaad, ook nooit zal inslaan, omdat zij als eindpaal is gemarkeerd met zijn ondergang.

Koning Achmed Zogu

Wie „Italië" leest van Antoine E. Zischka, vindt daarin een hele voorgeschiedenis van de staatsgreep van Goede Vrijdag en zal veel gaan begrijpen — al betekent begrijpen nog lang niet hetzelfde als goedkeuren.

Onderstaande gegevens over Achmed Zogu en de verhouding Italië-Albanië zijn aan genoemd boek ontleend, dat ook een bizonder heldere kijk geeft op de belangen en prestaties van Italië in Ethiopië.

Albanië is een heel klein land, maar het beheerst samen met Italië de toegang tot de Adriatische zee. Albanië in handen van Rome betekent veiligheid aan zijn gehele Oostkust; het betekent een springplank naar het Balkanschiereiland.

Crispi wilde het in 1878 al tot een Italiaanse kolonie maken. De inwendige toestand van Albanië was een onbeschrijfelijke wanorde. Nationaal begrip bestond er niet; families bestreden elkander, wilde stammen in de bergen maakten het reizen onmogelijk. Er waren geen bruggen en geen wegen; handel en nijverheid was uiterst gering. Er was op die manier niets mee aan te vangen: het land had geen leider.

Zo'n leider dook op in Achmed Zogu, vorst van Mati. Hij is lang, slank, heeft grijsblauwe ogen, een smalle, onverbiddelijke mond en loopt een weinig gebogen. Hij werd in 1865 in Midden-Albanië geboren, daarna op de pageschool in Konstantinopel opgevoed en vocht reeds als achttienjarige tegen de Serven.

In 1920 hielp hij Scutari tegen de Serven verdedigen en in hetzelfde jaar werd hij minister van binnenlandse zaken in de Albanese regering. In 1922 werd hij minister-president, maar de strijd tegen zijn medewerkers scheen even hopeloos als de strijd tegen de boeren, die met scherpe houten pinnen ploegden, even hopeloos als de strijd tegen de malaria en de tuberculose, die de kuststreken van Albanië ontvolkten.

Toen zou Achmed Zogu eens als Dictator optreden om daar eventjes een einde aan te maken, met het gevolg, dat hij in Februari 1924 reeds ten val werd gebracht. In Juni, toen Fan Noli, een orthodoxe priester en zijn grootste tegenstander, door [illegible] overval de hoofdstad bezette, moest hij vluchten. Juist met de vlucht van Achmed Zogu echter begon zijn opkomst, want hij ging naar Belgrado, dat door Albanië uit strategisch oogpunt minstens even gewichtig is als voor Italië. Hij werd er bizonder goed ontvangen, want terwille van Dalmatische kwesties scheen destijds — hoewel nauwelijks een half jaar sinds het vriendschapsverdrag verlopen was — een gewapend conflict met Rome bijna onvermijdelijk.

In de eerste plaats echter vond Achmed Zogu in Belgrado overgeblevenen van het Wit-Russische Wrangelleger, die in hun wanhoop tot alles bereid waren. Aan het hoofd van deze door Joegoslavië ondersteunde Russen keerde Achmed Zogu naar Albanië terug en trok op Kerstavond van 1924 Tirana binnen.

Fan Noli vluchtte naar Amerika en Achmed Zogu werd in Januari 1925 tot eerste staatspresident van Albanië gekozen.

Er was nu wel een centrale regeringsmacht geschapen, maar deze moest ook in stand gehouden en uitgebreid worden. Men had havens, wegen, scholen en een modern politiecorps nodig: maar voor dat alles was eerst geld nodig. Zogu wist dat zijn vrienden in Belgrado zelf geen geld hadden.

Toen stuurde Mussolini zijn bekwaamste financier naar Albanië: baron Aloisi.

Dit was voor Achmed Zogu voldoende reden de partij van Rome te kiezen. Terwijl de op 23 April 1925 opgerichte Italiaanse financieringsmaatschappij „S.V. E.A." (Sociatá per lo Sviluppo ell Albani) tot ontsluiting van Albanië een lening van 243 millioen lire uitschreef tegen 7.5% rente, die na veertig jaar door Tirana afbetaald zou moeten zijn, liet Achmed Zogu reeds versterkingen bouwen aan de [illegible], die een eventuele vijand lang genoeg zouden kunnen ophouden, om een Italiaanse landing in Durazzo geen waagstuk meer te doen zijn; deze versterkingen zouden kunnen verhinderen, dat een leger dwars door Albanië zou trekken en de Italianen met de rug naar zee tot een gevecht dwingen, nog vóór zij goed en wel aan land waren. Toen dan het geld der S.V. E.A. beschikbaar was en tegelijkertijd de Credito Italiano een Albanese Staatsbank had opgericht, die een vijftigjarig privilege tot het uitgeven van bankbiljetten verkreeg, werd direct met het aanleggen van bruggen en wegen begonnen, die in geval van oorlog voor Italië even belangrijke hulpmiddelen bij de opmars waren als zij Achmed Zogu konden dienen bij een snelle onderdrukking van alle mogelijke opstanden.

In 1935, na tien jaar arbeid, waren van de geprojecteerde 965 K.M. nieuwe Albanese wegen pas 275 K.M. in gebruik. Ze hadden precies drie maal zoveel gekost als voor het totale net was berekend; maar daarvoor had men ook 1500 K.M. oude wegen gerestaureerd, meer dan 1000 bruggen gebouwd en zodoende bereikt, dat de verbindingen het hele jaar door in stand kunnen gehouden worden, zodat men noch losse stenen, noch water behoefde te vrezen. Bovendien hadden de Italianen van Durazzo een eerste klas haven gemaakt, het bassin tot negen meter uitgediept, kade aangelegd, waaraan vier boten gelijk konden lossen, loodsen gezet en waterleidingen naar de haven gelegd.

Na twee honderd jaar afzondering was Albanië daarmee weer een Middellandse-Zeestaat geworden. De hoofdstad Tirana kreeg gevangenissen, scholen, een hotel en een ziekenhuis, een parlementsgebouw en een paleisje voor Achmed Zogu, die op 1 September 1928 tot koning van Albanië was geproclameerd. Het water, benodigd voor de koninklijke huishouding is echter nog zeven jaar lang op ezels aangevoerd! Nu... bestaat er een waterleiding.

Bij de hoofdstad werd een vliegveld aangelegd, dat werd uitgerust met Italiaanse machines en piloten en dichtbij de stad werden kampen voor recruten ingericht, waar Italiaanse officieren hun best doen om de „raias", de boeren uit de bergen, tot moderne soldaten te maken, waar getracht wordt, de wilde in het Noorden huizende stammen der Proletiërs, Chochi's en Troyanen hun stamveten te doen vergeten en hun in ontelbare bloedige roofovervallen beproefde strijdkracht, in ordelijker banen te leiden.

Langzaam drong de electriciteit in de dorpen door, heel langzaam leerden de boeren moderne ploegen gebruiken. Malariapoelen werden drooggelegd, behalve mais en koren, eindelijk ook katoen, tabak, sojabonen en suikerbieten, rijst, olijven en wijn verbouwd. Bij de 2.5 millioen schapen en de 1.5 millioen geiten, kwamen langzamerhand 300.000 runderen. De Italianen voerden uit Sicilië en Malta fokvee in en bestreden de veeziekten. Uitgestrekte, door de Italianen gepachte landgoederen in Shijak bij Durazzo werden niet alleen tot voedingsbasis voor eventuele expeditiecorpsen ingericht, maar ook tot proeflanderijen gemaakt, van waaruit de Albanese landbouw hervormd wordt.

Wat Albanië dus eigenlijk op het ogenblik is, is het geworden door Rome. Het is duidelijk dat Rome voor zijn hulp tastbare politieke concessies verlangde. Ofschoon Albanië financieel volkomen van Italië afhankelijk is (het goud van de staatsbank ligt in Rome), ofschoon het feit dat Albanië's buitenlandse handel voor 56% op Italië is ingesteld, zekere waarborg biedt voor een parallel lopende politiek, sloten Rome en Tirana ook nog formele militaire en vriendschapsverdragen: het eerste verdrag van Tirana op 27 November 1926, het tweede op 22 November 1927. Deze verdragen legden vast, dat geen politieke of militaire overeenkomsten tot schade van de andere partij mogen worden gesloten, dat bij alle wederzijdse betrekkingen door gemeenschappelijk overleg, volle overeenstemming moet bereikt zien te worden. De verdragen beogen de uitrusting van het Albanese leger door Italië, verschaffen Rome invloed op de door Engelsen georganiseerde Albanese gendarmerie en omschrijven de nauwe economische en financiele betrekkingen.

Albanië raakte daardoor steeds dieper in schuld tegenover Rome. Reeds in 1928 had het de rente van de eerste Italiaanse lening niet kunnen betalen; in 1935 was deze schuld aangegroeid tot 322 millioen lire. Rome leende ongelofelijke bedragen; Tirana werd hoe langer hoe meer slaaf van Rome; Achmed Zogu gedroeg zich ten slotte nog slechts als de hoge commissaris van een kolonie of een mandaatsgebied.

De nationale trots ontwaakte en werd door den koning stelselmatig gevoed; Achmed Zogu voelde zijn macht stijgen; hij had door middel van de Italianen goed uitgeruste troepen gekregen. Hij wachtte af......

Tot Mussolini in de zomer van 1934 plotseling 19 oorlogsschepen naar Durazzo zond. Zonder saluut, zonder enige kennisgeving koersde het eskader van admiraal Cantu de Albanese haven binnen.

Achmed Zogu werd toeschietelijker. Een opstand in zijn rijk en een bomaanslag op zijn paleis bracht hem nog sneller tot rede en hij verzocht Rome om vrede. Weer kreeg Albanië geld, maar de achterdocht van de Albanezen steeg en ze waakten scherp om baas in eigen huis te blijven. In feite zou Italië, ondanks alle hulp, nooit ten volle op Albanië kunnen rekenen zolang het er geen kolonisten had. Maar ruimte voor kolonisten is er slechts langs de kust en deze is nog voor het grootste deel moerassig.

Al heeft Italië vaste voet in Albanië, het kan van het verworvene nog niet rustig genieten. Pas wanneer Italië volkomen op Albanië rekenen kan, beheerst het de Adriatische Zee en heeft het Zuid-Slavië in bedwang.

Dit is de voorgeschiedenis van de bezetting van Albanië, zoals men ze lezen kan in genoemd boek van Zischka.

M. L.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT

In onze schooljaren zijn we geplaagd geweest met de wetten der dynamica en der statica; en thans nu we al jaren de schoolbanken hebben verlaten en dikwijls gedacht hebben, waarom we die wetten toch hebben moet leren, nu komen ze ons ineens weer te pas en wel in het gebeuren der wereldpolitiek.

We kunnen in dit overzicht geen beschouwing geven over deze toepassing, hoe interessant die misschien ook zijn zou.

Maar het is wel van belang in de wereldpolitiek in het oog te houden, hoe de totalitaire staten geheel beheerst worden door de dynamica en de oude democratieën door de statica.

Duitsland en Italië moeten actie en zonder actie kan het fascisme en het nationaal socialisme wel allerminst in stand worden gehouden. Stuk voor stuk werden eerst de artikelen van Versailles opgeruimd; toen Oostenrijk geannexeerd; toen Sudetenland; toen Tsjechië; toen Memel; en nu is Danzig aan de beurt en wat dan verder?

Het was een opmerkelijk feit, dat Italië verre achter bleef bij de dynamie van Duitsland en men kreeg werkelijk de indruk dat alleen Duitsland maar profiteerde van de as Rome-Berlijn. Nu heeft het fascisme zeker niet die dymaca nodig, welke het nationaal socialisme behoeft; dat heeft zijn twintigjarige historie wel bewezen, terwijl het nationaal socialisme nog maar 5 jaar oud is. Maar Mussolini moest toch na de veldtocht van Abessynië ook eens wat doen. De eisen omtrent Franse bezittingen in Tunis, enz. ging zonder een oorlog niet; en daarvoor schijnen Duitsland en Italië nog wel zo bang te zijn als Engeland en Frankrijk en terwijl drie weken geleden nog over deze eisen door Italië gesproken was, trok men op Goede Vrijdag eensklaps Albanië binnen, waar in jaren niet over gesproken was. Of hiermee nu in Albanië zo heel veel is veranderd? Financieel stond het land geheel onder Italiaanse invloed en economisch niet minder. En het blijkt thans ook, dat de Westerse mogendheden deze overrompeling niet zo erg vinden, maar wel in vreze zitten dat Italië Albanië gebruiken zal voor een verdere overrompeling van de Balkan, bepaaldelijk Griekenland.

Engeland en Frankrijk hebben dan ook garanties gegeven aan Griekenland en alle hulp beloofd, wanneer het door Italië zou worden aangevallen. Eenzelfde hulp werd beloofd aan Roumenië; maar deze garanties gelden meer een aanval van Duitsland, evenzo de garanties aan Polen.

Wanneer men de kaart van Oost Europa bekijkt, dan doet het wel vreemd aan dat Jugo Slavië, wat thans vlak aan Duitsland en Italië grenst, zo geheel buiten bespreking blijft. Bovendien grenst het nog aan Hongarije, wat geheel op de as Rome-Berlijn is georienteerd, wat wel weer blijkt, nu het dezer dagen uit de Volkenbond getreden is.

Ook Spanje is uit de Volkenbond getreden; wat gezien de houding van de bond tegenover Franco geheel logisch is. Ook is Spanje toegetreden tot het antikomintern pact, maar dezer dagen is gebleken dat Franco vermoedelijk ook heeft toegestaan, dat in geval van een conflict de Spaanse havens een basis zullen kunnen vormen voor de Duitse vloot. Dit wordt hieruit opgemaakt, dat Duitsland zijn voorjaarsvlootmanoeuvres zal houden voor de Spaanse kust.

Chamberlain en Daladier hebben beiden gisteren verklaringen afgelegd in hunne parlementen over de huidige toestand. Zij hebben zich uitdrukkelijk uitgesproken tegen een verandering van de Status quo in de Middellandse zee. Italië zegt nu wel, dat de Adriatische zee geen Middellandse zee is en de bezetting van Albanië geen schending van het Anglo-Italiaanse pact; maar van deze uitleg wil Engeland niets weten. Chamberlain deelde verder mede, dat Mussolini beloofd had, de Italiaanse troepen na 2 Mei, wanneer Franco zijn intocht doen zou in Madrid, uit Spanje te zullen terugroepen. Chamberlain sprak verder van het vertrouwen wat door deze gebeurtenissen in Albanië was weggenomen, maar

het zal zich bij de overrompeling van Albanië maar neerleggen en heeft alleen voor de toekomst de garanties gegeven aan Griekenland en Roumenië. Engeland wil de vrede, maar kant zich tegen elke overrompeling van onafhankelijke staten of een verandering van de Status quo in de Middellandse zee. Zowel Engeland als Frankrijk zullen zich verder gaan bewapenen en maatregelen nemen tegen mogelijke verrassingen op dit gebied.

In Italië is het dezer dagen groot feest over de bezetting van Albanië; de raad van Albanië heeft de kroon aangeboden aan de Koning van Italië en Mussolini accepteerde. Mussolini zal Zondag naar Albanië gaan. Er wordt niet bij gezegd, of het misschien was om deze kroon te gaan halen.

Donderdag kwamen er nog berichten binnen, dat in La Linea, de Spaanse grensstad van Gibraltar, grote troepen-concentraties plaats hadden. Verder dat Roumenië zijn verdegingsmaatregelen die op 30 K.M. van de grens genomen waren, tot aan de grenzen had vooruitgeschoven.

Hoe denkt Amerika over de stand. De publieke opinie aldaar is nog wel zo sterk anti als in de democratische landen in Europa. Pas na de grote manoeuvres in de Caraibische zee gaat Amerika op 27 April weer nieuwe manoeuvres houden op de kust van Virginea, dus blijkbaar als een waarschuwing tegen een aanval van Europese zijde.

Verder is de Washington post verschenen met een artikel van Roosevelt, waarin wordt verklaard dat het evenwicht in de wereldmachten thans beslist wordt door Amerika en Rusland. Het blad schrijft o.a.: indien de as (Rome-Berlijn) meent dat de Verenigde Staten en Rusland onverschillig zijn voor agressie, dan is het te verwachten dat nieuwe daden van agressie zich zullen voordoen. De verzoeningspolitiek van Chamberlain heeft gefaald. Gewapend verzet moet hiervoor in de plaats komen. Indien Amerika en Rusland niet actief hun steun verlenen, dan moet worden gevreesd, dat de tegenstand te laat zal komen.

De dictators gaan er prat op niet langer meer bevreesd te zijn voor Engeland en Frankrijk. Ingeval Polen valt als slachtoffer van de Duitse agressie, dan zal Rusland geen vrijheid van besluit meer hebben. Een nederlaag van Engeland en Frankrijk zou tengevolge hebben dat Amerika een zeer onaangename toekomst tegemoet ging.

Het is zeker heel sterk gezegd en van Duitse zijde is er al op gereageerd in een rede door Goebbels. Maar we geloven juist dat deze houding van Amerika de totalitaire staten nog wat in bedwang houdt.

Hoe is nu de toestand in Noord-West-Europa, speciaal in Nederland? We hebben elders in dit blad de telegrammen overgenomen van uit het moederland en in ons hoofdartikel van vandaag hebben we onze mening neergeschreven, hoe wij de toestand zien.

Wanneer we ook de radioberichten beluisteren, dan krijgen we de indruk dat de gevaren daar niet groot zijn. De gevaren liggen momenteel om de Middellandse zee en speciaal in de Balkan. Indirect kan natuurlijk het uitbreken van een oorlog aldaar voor Nederland wel gevaar opleveren, vooral wanneer men bedenkt, dat de handhaving van de neutraliteit moeilijker zijn zal als in 1914. De geruchten die hier in Curaçao telkens de ronde doen, schijnen hun oorsprong te vinden in nieuwtjes van Zuid Amerikaanse bladen of van Havasberichten of van een blad als de News Chronicle, die spreken over een Duitse inval in Holland en die o.i. niet ten onrechte door de Duitse radio veroordeeld worden als leugens.

CURACAO.

LUCHTBESCHERMING.

Men deelt ons mede:

1. als er over luchtbescherming in deze dagen wat valt mede te delen, dan zal dit steeds om half negen per Curom geschieden.
2. De Directeur van de Openbare Gezondheidsdienst verzoekt diegenen die in bezit zijn van een diploma eerste hulp bij ongelukken zich bij hem te willen opgeven onder vermelding van naam, woonplaats, straat, telefoonnummer.
   Verplegers, Vrpleegsters, benevens

de leden van het Rode Kruis behoeven zich niet meer op te geven.

3. Zaterdag a.s. te 20h.30 zal de Luitenant v.d. Laarschot de tweede voorlichting geven over de Luchtbescherming voor de radio. Direct daarna zal de Heer Bartels Daal dezelfde voorlichting in de Papiamentse taal herhalen.

PROPAGANDA AVOND VAN HET RODE KRUIS.

Op Donderdag, 27 April a.s. des avonds om 8 uur 30, organiseert de Afdeling Curaçao van het Nederlandse Rode Kruis in het Theater BRION een propaganda avond.

Het Bestuur vond den toenmaligen leider der ambulance naar Ethiopië, Dr. Ch. W. F. Winckel, bereid die avond voor leden en genodigden een causerie te houden, getiteld „HET WERK DER AMBULANCE VAN HET NEDERLANDSE RODE KRUIS IN ETHIOPIË", welke voordracht zal opgeluisterd worden door een aantal lantaarnplaatjes naar eigen opnamen van den spreker.

De oorlog in Ethiopië ligt al weer enige jaren achter ons, en sinds dien vroegen vele andere gebeurtenissen onze aandacht. Curaçao heeft nu evenwel de kans uit de mond van een ooggetuige te vernemen, onder welke moeilijke omstandigheden onze landgenoten in het verre Ethiopië moesten werken, en welke successen zij daarbij behaalden. Wij veronderstellen dat velen naar Dr. Winckel zullen gaan luisteren, en ook, dat het verhaal over deze Rode Kruis-mannen velen zal bewegen toe te treden als lid der Afdeling Curaçao.

Een tweede dergelijke avond wordt later gehouden voor leden der Club Asiento.

De toegang is vrij op vertoon van kaarten, welke gratis verkrijgbaar zijn bij de leden van het Dagelijks Bestuur, t.w.:

Dr. C. G. Aars, Mej. A. C. Willemsen, Hr. Norman Chumaceiro, Hr. Alex Curiel, Hr. H. J. Roefstra.

FILMBESPREKING.

VIER MANNEN EN EEN GELOFTE. (Cinelandia).

Vier zoons van een kolonel, die oneervol uit de militaire dienst is ontslagen, hebben tot taak in het leven meegekregen de onschuld van hun vader aan te tonen. Dat is niet zo eenvoudig, want terwijl hun vader in Brits-Indië ontslag heeft gekregen, komen zijn zoons in een geheime wapenhandel en zelfs in een Zuid Amerikaanse revolutie terecht. In die wapenfirma komt de onschuld van hun vader op den duur wel te voorschijn en een van de vier kan trouwen met een dochter van de wapenbaas.

Een film zonder genialiteit, maar ook zonder gebreken van ernstige aard; bedoeld niet als een groot dramatisch werk, maar als een ontspannende Reislectuur.

„THE THREE COMRADES" (Roxy).

Remarque's beroemde boek is bekend genoeg om uw rescensent te ontslaan van een weergave van de inhoud der film. Het is dan tevens bekend dat die inhoud zich moeilijk leent voor een boeiend scenario, immers de bedoeling van het boek was een beeld te geven van de mentaliteit der mannen, die teruggekeerd van het front, zich niet gemakkelijk konden aanpassen aan de veranderde omstandigheden thuis.

Zij vonden een andere, ontwrichte wereld, waarin rijk geworden oorlogshandelaren de boventoon voerden en waar voor de helden die op een grootse ontvangst hadden gerekend ter nauwer nood plaats was.

Zo'n uitbeelding nu van een sfeer en geesteshouding is beduidend zwaarder dan het verfilmen van een spannend gegeven. En al heeft men er nog iets bij verzonnen, de film blijft enigszins taai zonder hoogtepunten en slechts een zwakke afspiegeling van de roman. Toch grijpt de tragiek dier jonge mannen wel aan, temeer waar de oorlogspsychose van de laatste tijd het gegeven actueler maakt.

K.L.M. RONDVLUCHTEN EEN GROOT SUCCES.

Voor de scholieren van Curaçao, die aan de rondvluchten deel namen, zijn de 12e en 13e April onvergetelijke dagen geworden.

Door het enthousiasme der jeugd aangemoedigd, namen ook verschillende volwassenen aan de vluchten deel, waardoor in totaal 259 pleziervliegers geboekt werden.

De K.L.M. verheugde zich in een zeer bereidwillige medewerking, welke zich niet slechts uitte in de hartelijke samenwerking van de zijde van den Inspecteur van Onderwijs en de schoolhoofden, maar ook in de animo, welke door de onderwijzers en onderwijzeressen aan den dag gelegd werd.

Voor het vervoer der leerlingen werd door de Cantine der militaire politie met toestemming van de kapitein Venema een autobus beschikbaar gesteld, terwijl de transportafdeling der C.P.I.M. assisteerde voor wat betreft de leerlingen der Schoederschool.

De K.L.M. werd van verschillende zijde verzocht om in de Kerstvacantie opnieuw dergelijke vluchten te organiseren.

Bij voldoende animo zal men daaraan gaarne voldoen.

LUCHTPOST NAAR EUROPA VIA BARBADOS.

Naar wij van de Posterijen en van de K.L.M. vernemen, is tussen het Postkantoor te Curaçao en het Postkantoor te Bridgetown (Barbados) een regeling tot stand gekomen, waardoor het mogelijk is, voor Europa bestemde mail door de lucht naar Barbados en van daar per schip verder te vervoeren.

Het betreft hier speciaal brieven, welke een van Curaçao vertrokken K.N.S.M. welke in de Colonlijn waren, dus de Colombia, Simon Bolivar, Costa Rica, Pericles, Socrates, die gewoonlijk Donderdag of Vrijdag van Curaçao naar Europa vertrekken, varen natuurlijk via Puerto Cabello, La Guaira, Trinidad en Barbados.

Nadat één van die schepen dus op Donderdag of Vrijdag van Curaçao vertrokken is, heeft men nog tot en met Zaterdag gelegenheid zijn post te versturen als luchtpost tot Barbados, en vandaar als gewone mail naar Europa. Die brieven gaan naar Barbados met het K.L.M. vliegtuig van Maandagochtend (postsluiting Maandag 7,45 a.m.)

Het porto bedraagt hiervoor als normaal voor zeepost 6 cent per 20 gram voor Nederland en 15 cent voor overig Europa, waarboven dan nog voor het luchttraject Curaçao—Barbados 2 cent per 5 gram betaald moet worden.

Op deze wijze vervoerd (3 dagen sneller overkomst) kost een brief van 5 gram naar Nederland totaal 26 cent porto, een brief van 10 gram 46 cent enz. Naar overig Europa wordt dit respectievelijk 35 cent en 55 cent.

In de linkerbovenhoek dient men duidelijk te vermelden: „Per luchtpost via Barbados".

VOORLICHTING VOOR DE RADIO.

Omtrent luchtbescherming.

Woensdagavond gaf Luit. van de Laarschot de volgende uiteenzetting:

Dames en Heren,

Wanneer ik mij thans door de radio tot U richt om te spreken over het onderwerp luchtbescherming hoop ik dat U hieruit niet de conclusie zult trekken dat het gevaar plotseling zoveel nader is gekomen en de toestand ineens veel ernstiger is geworden. Dat is niet bepaald het geval. Aangezien echter de gehele internationale toestand min of meer gespannen is en deze toestand even goed een slechte als goede wending kan nemen, heeft Zijne Excellentie den Gouverneur het nodig geoordeeld reeds nu enige noodzakelijke voorlichting aan de bevolking te doen geven.

Zoals U reeds uit de persverslagen hebt kunnen lezen, is het doel van de luchtbescherming, de bevolking zoveel mogelijk te beschermen tegen de gevolgen van een luchtaanval.

Ik meen er goed aan te doen U in dit verband, nog even het verschil aan te geven tussen de luchtverdediging en de luchtbescherming.

De LUCHTVERDEDIGING, de verdediging dus tegen de vliegtuigaanvallen, is een zuiver militarie aangelegenheid. Daarvoor heeft men kanonnen, mitrailleurs en vliegtuigen nodig. Dat is dus zuiver militair.

De LUCHTBESCHERMING daarentegen is een zuivere burgerlijke aangelegenheid, omdat het doel is: de bescherming tegen de gevolgen voortvloeiende uit een luchtaanval.

Die maatregelen kunnen grotendeels door de bevolking zelf worden genomen. De luchtbescherming is dus in hoofdzaak ZELFBESCHERMING. Ieder zal maatregelen moeten treffen in eigen huis en waar deze maatregelen te kort schieten en dikwijls buitenshuis vallen, zal door 't Gouvernement hierin worden voorzien. Hiertoe is reeds enige tijd geleden een luchtbeschermingsdienst ingesteld, die Overheidsdienst is en waar U al meer over hebt gehoord.

Wat de Overheidsmaatregelen betreft, kunt U gerust zijn, reeds werden verschillende voorbereidingen getroffen.

Nu rest de vraag dus nog wat U ZELF kunt doen. Waar U hier als bewoner van een huis hoofdzakelijk rekening mede moet houden is:

1. lichtdoving;
2. brandgevaar;
3. geneeskundige voorbereidingen.

Laten we even nagaan waar U op moet letten bij de lichtdoving.

In het kort samengevat komt de lichtdoving neer, op de verzorging die de bewoners moeten nemen, dat GEEN licht naar buiten uitstraalt of buiten zichtbaar is.

U zult dan direct zeggen, „dan mag de straatverlichting wel EERST gedoofd worden". Zeker luisteraar U hebt gelijk en er worden dan ook reeds maatregelen getroffen dat dit kan geschieden, op het eerste beste sein.

Doch hoe komt U zelf aan de beurt. De maatregelen die ik U mededeel moet U zo spoedig mogelijk voorbereiden, zodra het luchtgevaar is afgekondigd uitvoeren. De eigenaars van winkelbedrijven, die NIET bij hun winkel wonen zou ik aanraden om de etalageverlichtingen en de gehele buitenverlichting uit te laten.

Men kan toch immers als vliegtuigen hierboven zijn niet meer naar zijn zaak gaan om de lichten uit te draaien. Ik wijs U er dan ook nog speciaal op, eraan te denken dat de RECLAME verlichting ook uit is. De grote hotels en de bewoners van woonhuizen moeten zorgen dat de buitenverlichting uit is. Men kan er niet mede volstaan om de knop niet aan te raken, doch men doet het beste de peer eruit te schroeven. U kunt dan ook niet per ONGELUK het licht aan draaien. Binnen moet U alleen die lichten gebruiken die U strikt nodig heeft, de andere lampen, de peren dus schroeft U eruit. Het is de bedoeling dat iedereen zijn licht aan kan houden in de kamers, maar er mag geen licht buiten zichtbaar zijn. Dat is al vrij eenvoudig doch controleert U eens even DESNOODS vanavond nog of er nu werkelijk geen licht naar buiten schijnt. Vergeet daarbij ook de achterzijde van Uw huis niet en alle openingen zoals luchtroosters e.d.

Er zijn echter ook huizen zonder schutters, doch voorzien van ramen. Hiervoor moeten speciaal maatregelen worden getroffen. De ramen kunt U afschermen met zwart papier, zwarte stof, triplex of carton, kortom zodanig dat men buiten niet kan zien dat binnen licht aan is.

Wanneer dat mogelijk is, is het wel aan te bevelen die afscherming aan de buitenzijde aan te brengen. U moet zorgen dat de lapstof of de plaat carton die U gebruikt groter is dan het raam, daar anders bij het minste tochtje licht naar buiten valt door het op en neer gaan van de stof. Een en ander moet zodanig worden bevestigd, dat U het afschermingsmiddel er overdag weer kunt afhalen en opbergen. Dit kan bereikt worden door aanbrenging van knoopsgaten, klemmen e.d. Dan rest ons nog een grote moeilijkheid n.l., hoe komt U uit het huis, zonder dat licht op de straat valt. Immers indien U uit het huis komt bestaat daartoe een grote kans, U kunt ook niet telkens het licht binnen doven, indien U naar buiten wilt. Daarom zou ik U aanraden een soort lichtsluis aan te brengen hetzij vóór hetzij achter Uw huisdeur. Die lichtsluis kan bestaan uit een tochtdeur die in vele huizen aanwezig is, of uit een paar stellen gordijnen. Als de tochtdeur reeds samengesteld is uit glas, zult U hiervoor een gordijn of tapijt moeten hangen.

Moet U zich behelpen met gordijnen, dan is vrij eenvoudig een lichtsluis te maken. U moet zich dit zo voorstellen.

U zit 's avonds in Uw kamer met het licht op en ramen goed afgeschermd. Er wordt gebeld. Nu is HET MOMENT GEKOMEN. U kunt nu direct de buitendeur opendoen. Want dan valt er licht op de straat. U moet dus een soort donker kamertje vlak vóór de deur hebben. U gaat in dit donker kamertje, bijvoorbeeld uit grote lange gordijnen gemaakt, en sluit de gordijnen goed, zodat ze niet open kunnen waaien, U doet de deur open en laat de bezoeker in dit donker vertrekje, sluit de deur en dan is de kust veilig. Er is nu dus geen licht naar buiten gevallen. Dit is nu wat bedoeld wordt met LICHTSLUIS.

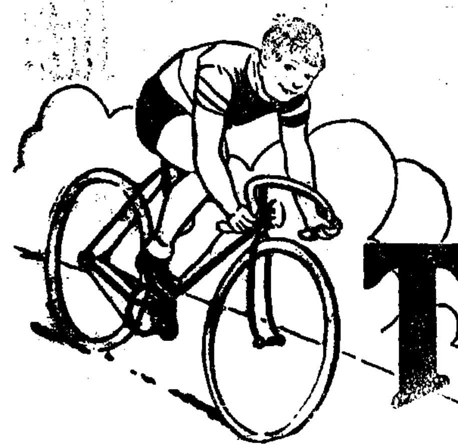
Moet U binnenshuis ... nog licht buiten te zien zijn, dan moet U de lichtbron zelf afschermen. Dit kunt U bereiken door te zorgen dat het licht recht naar beneden valt.

Wat betreft de verkeersmiddelen. Deze moeten of zonder verlichting of met afgeschermde verlichting rijden. Het afschermen van de koplampen moet geschieden door ondoordringbare zwarte hoezen, voorzien van een smal spleetje om het licht door te laten vallen, welks spleetje nog voorzien is van blauw papier. Ook de achterverlichting moet op die manier afgeschermd worden.

Voor wat de lichtdoving betreft, luisteraars, weet U nu voorlopig wel voldoende. Een volgende maal zal ik voor U de maatregelen bespreken die U in eigen hus tegen brand kunnen treffen.

Dames en Heren, ik heb U met het WOORD trachten duidelijk te maken wat U moet doen, de DAAD is thans aan U. Ik dank U.

Nooit zal de rechtvaardigheid in staat zijn om orde tebrengen in de maatschappelijke verhoudingen, als niet de geest der liefde in haar woont, die niet op beloning let en niet eindigt bij de grenzen der plichten, maar die grootmoedig is en zich om Gods Wil over de mensen ontfermt.



Voor Uw kinderen TODDY

3 MAAL PER DAG.

VERKEERSBEPALINGEN IN VERBAND MET DE OPENING VAN DE NIEUWE BRUG OVER DE ANNABAAI.

Het publiek wordt, in verband met de opening van de nieuwe brug over de Annabaai, op het volgende opmerkzaam gemaakt:

1. Voetgangers zullen op de brug op de rechter voetpaden moeten lopen.

2. Op het Brionplein, op het plein vóór de Club de Gezelligheid en op de Handelskade zullen op de rijweg oversteekplaatsen voor voetgangers worden aangebracht (aangegeven met z.g. „verkeerspunaises"). Voetgangers zullen zich, via deze oversteekplaatsen, van de ene zijde van de rijweg naar de andere moeten begeven. Zij bevorderen daarmee hun eigen veiligheid en de veiligheid van het verkeer in het algemeen.

3. Als de brug geopend is, zullen de voertuigen, welke van Punda naar Otrabanda willen, moeten worden opgesteld op de Handelskade in de middelste rij. Voertuigen, welke vanaf de Handelskade naar de Breedestraat (Punda), of het Gouvernementsplein willen, moeten worden opgesteld in de linker rij.

4. Als de brug geopend is, zullen de voertuigen, welke van Otrabanda naar Punda willen, op het Brionplein worden opgesteld op dezelfde wijze als zulks ook bij de oude brug geschiedde. Indien de twee rijen luxe-auto's, opgesteld langs het middenplantsoen aan de zijde van de huizen, vol zijn, zal er een derde rij worden opgesteld langs het middenplantsoen aan de kant van de Annabaai, met de kop ter hoogte van de tegenwoordige politiewacht. Nadat het achterste voertuig van de tweede rij is opgereden sluit deze rij daarachter aan.

S.S. „COSTA RICA".

Het S.S. „COSTA RICA" wordt Zondagmiddag a.s. om 6 uur te Curaçao verwacht, komende van Europa.

Familie C. A. Willemse, Familie C. Th. Steenstra, M. G. Statius Muller, Familie Wurth, A. Zee, G. Wallin, Fam. P. H. Wetjens, D. Verschoor, de Roos, Echtp. J. Snijer, Mej. Z. van Oene, Mevr. J. Schaap, Mevr. G. M. M. van Hee, Ch. L. Deurwaarder en Fam., Fam. H. W. Dijkhoffz, Fam. H. C. Roos, H. J. A. J. Heitkonig, Hr. R. v.d. Veen, Fam. H. Richie, Echtp. E. Fassel, Fam. J. A. J. van Bergeyk, Fam. J. Linker, Mej. Mina A. de Vries, Echtp. W. G. Riko, Fam. A. L. Guilliamse, Fam. K. K. v.d. Heide Fam. H. C. Willemsen, B. M. van Knijff, J. A. Hiestand, C. Bakker, J. B. Boeren, W. F. Herloth, R. van Gijssel, J. Hoorn, S. v.d. Veen, E. J. Compiet, A. J. Verkan, L. H. 't Hart, A. A. Halman, J. A. de Boer, C. Overeynder, Th. H. van Mierlo, A. Bakker, A. G. Hagen, M. J. Welage, A. Demmendaal, L. Verkendaal, E. Veen, H. P. Folgerts, Fam. C. A. Hekstra, L. Roza, H. J. Molenbrugge, P. Werkhoven, J. P. C. van Mechelen, K. W. Rekers, P. G. Disco, K. Lodder, A. Herlaar, Fam. B. van Rees, F. Overduin, Mevr. J. H. Hillege en kind.

JAARLIJKSE ONDERWIJZERSDAG „DON BOSCO".

Voor de tweede maal hield de vereniging voor Katholiek onderwijzend personeel haar jaarlijkse meeting. Des morgens kwam men voor de H. Mis bijeen in de kapel van het pensionaat Welgelegen. Op de algemene vergadering zagen wij Z. Excell. Mgr. P. I. Verriet, Dr. Goslinga, Fr. Radulphus, inspecteuren van het onderwijs, benevens den heer L. Weber, alsmede afgevaardigden der verschillende Onderwijs-congregaties.

Na een kort welkomswoord van den Voorzitter, den heer Schouten, sprak de geestelijke adviseur Pater Volk er zijn teleurstelling over uit dat de dag niet zo goed bezocht was als het vorig jaar. Iets wat hij toch geheel niet verantwoord achtte. De grote rede van de dag werd gehouden door den Zeer Eerw. Pater I. de Bruyn, diocesaan directeur van het jeugdwerk op Curaçao.

Titel zijner lezing was „Het jeugdwerk in verband met huisgezin en school".

Na eerst in het kort, naar de richtlijnen van den Paus Pius XI gegeven in zijn Encycliek over de Christelijke opvoeding, de beginselen dier opvoeding, te hebben uiteengezet, wees de spreker vooral op de macht der kerk. Als leerares der volkeren en als uitdeelster der genade, komt de Kerk zeggingsmacht toe in de opvoeding, en dus heeft men te gehoorzamen bij de opvoeding aan de bevelen en richtlijnen der Kerk, getuige het woord van St. Augustinus: „Wie de Kerk niet tot Moeder heeft, kan God niet tot Vader hebben".

De plaats der jeugdbeweging in de opvoeding werd beschreven als de opvoeding in huis en school gegeven, aanvullend. En met veel aandrang riep de spr. de onderwijzers en onderwijzeressen op om hulp te verlenen bij het hier op Curaçao dubbel nodige werk der jeugdorganisatie. Dit heel persoonlijk woord kan onmogelijk uitwerking missen!

Mgr. Verriet, de onderwijzers zijn medehelpers noemend, wees er op, dat een onderwijzer, wil hij katholiek heten, overtuigd moet zijn, dat hij geregeld en veel de H. Sacramenten ontvangt, dat hij kennis heeft van zijn godsdienst. En in dit verband verklaarde Mgr. soms pijnlijk getroffen te zijn door uitlatingen, waaruit bleek dat men niet overtuigd is van de heilige taak der jeugdbeweging. Mgr. stelde het bestuur van Don Bosco voor, pogingen aan te wenden om te komen tot meerdere godsdienstige ontwikkeling der onderwijzers en der onderwijzeressen. Mgr. wees vervolgens op het geweldige der taak der jeugdbeweging, juist daar, waar de opvoeding veel in te kort schiet.

Vervolgens sprak Dr. Goslinga een enkel woord. Dr. G. hoopt een goed succes voor de jeugdbeweging, veel wordt er altijd ook van staatswege gedaan voor het kind, geplaatst in abnormale omstandigheden, voor de jeugdbeweging ligt er juist veel werk klaar voor de verdere ontwikkeling van het normale kind. Nijverheidsontwikkeling in vorm van naaicursussen heeft spr. sympathie. Ook de lichamelijke opvoeding lijkt spr. van veel waarde.

Onderwijzers zijn normaal erg collegiaal onderen, meende spr., maar het zijn nu niet altijd bepaalde dosiele elementen.

Een morgen die rijk maakte aan nieuwe ideeën.

Er werd in de verdere uren van de dag een trip naar Barber gemaakt, waar de heer van Kanten sprak over „De liefde tot het kind".

De dag werd weer op Welgelegen gesloten en wel met een Pontificaal Lof, om Gods zegen af te smeken, opdat deze dag werkelijk veel vrucht mag dragen.

NIEUWE DIRECTEUR O.W.

Tot Directeur van O.W. op Curaçao is benoemd Ir. J. F. Groote, thans Directeur van O.W. te Hilversum.

MINISTER WELTER NIET NAAR WEST-INDIË.

Noch particulier noch officieel bezoek aan deze koloniën.

Uit de telegrammen van Radio Holland hebben we indertijd overgenomen het bericht, dat Minister Welter een bezoek zou brengen aan West Indië. Een tegenspraak daarvan is in die telegrammen niet verschenen, maar we lezen in de met de laatste mail ontvangen Tijd:

Omtrent de juistheid van het Reuterbericht betreffende een reis van Z. Exc. Minister C. Welter naar Amerika en onze West-Indische Koloniën, hebben wij te bevoegder plaats bevestiging gevraagd. Men deelde ons mede, dat de Minister van Koloniën inderdaad een vacantiereis naar de tentoonstellingen van San Francisco en New-York zal maken.

Wat de reis naar West-Indië betreft, zo verzekerde men ons, deze staat in het geheel niet op het program. Noch een particulier noch een officieel bezoek van den Minister aan deze koloniën is te verwachten.

KLIER-UITVINDING HERSTELT DE JEUGD IN 24 UREN.

Lijders aan krachtverlies, zenuwen, zwak gestel, onzuiver bloed, kort memorie, en die oud en versleten zijn vóór hun tijd, zullen blij zijn de nieuwe klier-uitvinding van 'n Amerikaans dokter te leren kennen.

Deze nieuwe uitvinding is in staat vlug en gemakkelijk de kracht te herstellen van uw klieren, het bloed te zuiveren, uw geheugen te versterken en U tot een nieuw mens te maken in 8 dagen. Inderdaad, deze uitvinding is een zeer aangenaam middel, in tabletvorm in te nemen, en behoeft voor klier-operaties; geeft nieuwe kracht in 24 uren, is geheel schadeloos en natuurlijk in zijn werking.

Het succes van deze uitvinding, genoemd Dr. Nixon's Vi-Tabs is in Amerika zo groot geweest, dat het nu door alle apothekers verspreid wordt, onder garantie van volkomen succes of uw geld terug. Met andere woorden, Dr. Nixon's Vi-Tabs doen U nieuwe kracht voelen en maken U van 10 tot 20 jaar jonger, anders stuurt U het ledige pakje terug en ontvangt uw geld weerom. Een speciale dubbelkracht-fles van 48 Dr. Nixon's Vi-Tabs kost weinig en de garantie beschermt u. Als uw apotheker het niet heeft schijf dan aan

DE LIMA & CO., Curaçao. 1.

AANRIJDING

In de namiddag van Dinsdag j.l. had er een aanrijding plaats tussen een vrachtauto en een motorrijder. De motorrijder liep hierbij een niet ernstige verwonding op aan een zijner benen.

„OVER EEN ZAKELIJKE KWESTIE".

J. N(ijman) heeft Vrijdagavond in de Beurs melding gemaakt van de zelfverdedigingsactie welke de Curaçaose bladen hebben gevoerd tegen de „destructie" van dezen uitgever.

N. vindt de „opgeblazen actie niet overtuigend".

Doch dat hij van het tegendeel overtuigd is, bewijst wel zijn „enkel woord" aan het adres van ons en de Union, wat luidt:

Het opzwepend demagogisch geschetter, waaraan beide zich in zo ruime mate schuldig maken, werkt tegenstellingen tussen bevolkingsgroepen in de hand en moet als destructief ten zeerste worden veroordeeld. Speciaal in deze dagen. Dat men in dit opzicht zo weinig verantwoordelijkheidsgevoel toonde, waar het hier het eigen belang betrof, is zeker niet aan de aandacht [illegible]

Men ziet hoe de „zakelijke" N. helemaal buiten de zaak om begint te praten, en dan nog wel met stenen gooit terwijl hij zelf in een glazen huisje zit.

Want 't is werkelijk onbegrijpelijk dat van „tegenstellingen tussen bevolkingsgroepen" enz., gesproken wordt door een blad wat enkele dagen geleden nog met instemming uit „Curaçao" citeerde:

„De eerste verkiezingen zijn voor de Rooms Katholieke partij op Curaçao op het randje af een nederlaag geworden. De Rooms Katholieke Partij, waartoe ook de Gouverneur behoort en ook de Minister van Koloniën, meende door een uitgebreider kiesrecht, waarbij de totaal onmondige massa werd betrokken, zich ten allen tijde zeker te kunnen stellen. Het was een zuiver partijbelang, dat leidde tot deze overhaaste uitbreiding. Het was angst voor een nederlaag bij de volgende verkiezing, die tot deze weinig bedachtzame houding leidde".

Het wordt voor de Beurs hoog tijd in te zien, dat dit blad het katholieke Curaçaose volk tegen zich in het harnas jaagt.

En is men bij N. nog zo weinig zakelijk om in te zien, dat de Beurs zelf door deze manier van doen, de weg baant voor een grote concurrentie, een R. K. Curaçaose dagblad?

DE CURAÇAOSE KUNSTKRING.

Schilderijen tentoonstelling.

Gisterenmiddag 4 uur had de plechtige opening plaats van de schilderijen tentoonstelling welke door de Curaçaose Kunstkring van 14 — 21 April in de localen van de Hendrikschool gehouden wordt.

Door medewerking, ook van Openbare Werken, is het idee van klaslocaal volkomen en wegwerkt en is men er in geslaagd een twee aardige zaaltjes in te richten. Precies vier uur heette de voorzitter der kring Z. Excell. de Gouverneur Wouters welkom en nadat er gewezen was op het werkelijk betekenisvolle werk op het gebied van het culturele leven, wat de Curaçaose Kunstkring voor ons gebiedsdeel biedt, opende Z. Excell. de Gouverneur deze tentoonstelling.

De tentoonstelling laat ons een zeventigtal schilderijen zien van „Hedendaagse Nederlandse schilders", maar na een kort bezoek kregen we toch de indruk, dat deze tentoonstelling niet een volledig beeld geeft van ons modern Nederlands schilderen. Op Toon Kelder na, in wiens beide schilderijen we overigens niet bijzonder vallen, is alles een realistisch schilderen, zoals we dat kennen uit de tijd na Jozef Israëls.

Hier dient natuurlijk direct bijgezegd, dat dit tijdperk ook zijn eigen bijzondere bekoring heeft, om coloriet, om lichtval etc.

De schilderijen hebben hoofdzakelijk de natuur als voorbeeld, portretten zijn schaars. Er zijn stadsgezichten die een Hollands hart goed doen. We geloven dan ook wel, dat velen een bezoek brengend aan deze tentoonstelling, genieten zullen van het schone in de natuur in de lage landen aan de zee. Maar dankbaar gedenkend wat de Curaçaose Kunstkring ons hier biedt, moeten we toch zeggen, dat we gedacht hadden een andere indruk te zullen ondergaan op deze tentoonstelling.

Laat men nu toch in groot aantal deze tentoonstelling gaan zien, weinig heeft men hier op Curaçao de gelegenheid om zo weer even mee te leven met de indrukken, die het moederland maakte op fijne geesten.

OFFICIELE BEKENDMAKINGEN.

Aan Romualdo Virginio „ISABELLA" alhier wonende, is vergunning verleend om zijn geslachtsnaam „ISABELLA" te veranderen in die van „SERVAGE".

Aan den veldwachter op Bonaire V. F. Gomez is wegens andere redenen dan ziekte, twee weken vrijstelling van dienst en in aansluiting daaraan wegens langdurige onafgebroken dienst twee maanden binnenlands verlof verleend.

F. Gaviola y Mendiola is benoemd tot tijdl. loods voor Druifbaai op Aruba.

Aan de vakonderwijzeres in nuttige handwerken aan de Julianaschool te Oranjestad op Aruba Mej. S. D. Roos is wegens langdurige onafgebroken dienst 3½ maand binnenlands verlof verleend met vergunning deze tijd geheel of gedeeltelijk in het buitenland door te brengen.

Aan Pastoor J. M. L. van Weerelt is op zijn verzoek eervol ontslag verleend als plaatsvervangend lid der Bioscoopcommissie op Aruba onder dankbetuiging voor de door hem alszodanig bewezen diensten.

Aan den onderwijzer 1ste klasse cat. B. werkzaam aan de Hendrikschool alhier J.R. Quast is me ingang van de 18de Mei 1939 wegens langdurige onafgebroken dienst 8 maanden buitenlands verlof tot uiterlijk de dag voorafgaande aan de eerste schooldag van de Hendrikschool na de zomervacantie in het jaar 1940 verleend.

De Gouvernements-Secretaris,
Gronemeyer.

WERELD IN VOGELVLUCHT.

NEDERLAND.

Overgenomen uit de Beurs en Nieuwsb.

Het Duitse nieuwsbureau „Transocean" meldt dat Woensdag in de staatscourant in Den Haag een regeringsbesluit werd gepubliceerd, waarbij den commandant van leger en vloot volmacht heeft gekregen om in geval van nood over openbare en particuliere gebouwen te beschikken tot het onderbrengen van militairen, voorts om te beschikken over alle middelen van vervoer en over voedselvoorraden. De commandanten in de verschillende delen van het land hebben gelijkluidende opdrachten ontvangen.

Volgens hetzelfde bericht heeft de minister van defensie door middel van een radio-toespraak de bevolking verzocht zich van onnodige telefoongesprekken te onthouden, daar men de lijnen thans nodig heeft voor het overbrengen van militaire bevelen. Bekend werd gemaakt dat indien dit nodig wordt een groot aantal particuliere telefoonaansluitingen verbroken zullen worden.

In militaire kringen wordt bekend gemaakt dat thans 40 bataljons, met een totale sterkte van ongeveer 20.000 man thans onder de wapenen zijn.

Minister Steenberghe is verhinderd om het Nederlandse paviljoen op de wereldtentoonstelling te New York, de 4de Mei a.s. te openen. De plechtigheid zal nu worden verricht door den Nederlandsen gezant te Washington, Jhr. Loudon.

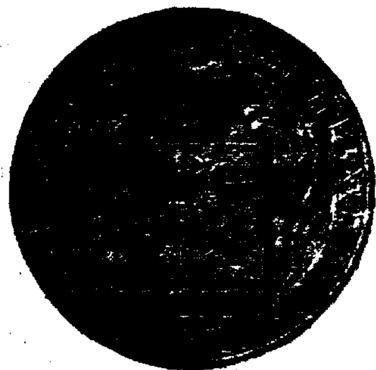
Naar verluidt is de Nederlandse regering voornemens om in verband met de aangekondigde versterking der troepen voor permanente beveiliging in de grensgebieden de eerste oefentijd te verlengen tot 18 maanden. Voorts zal de regering als voorzorgsmaatregel de grootverlofgangers bij voorbaat waarschuwen zich gereed te houden. Aan de betrokkenen is reeds een desbetreffende waarschuwing verzonden.

De inlijving van de gewone dienstplichtigen alsmede de opkomst van de dienstplichtigen voor de eerste oefening en herhalingsoefeningen zal op de gewone wijze plaats vinden. De opkomst voor herhalingsoefeningen der wielrijders is tot 20 dezer verschoven.

Naar het Vaderland uit Londen verneemt, heeft de op 11 April bijeengekomen ratescommissie besloten om geen wijziging te brengen in de oorlogsrisicopremies.

De directie van de K.L.M. besloot om onder de gegeven omstandigheden geen gevolg te geven aan het voornemen om een eskadervlucht boven Nederland te houden.

Met de O 16, welke behoudens onvoorziene omstandigheden, via de Kaap naar Indië vertrekt, is Mr. W. Nieuwenkamp meegaan tot het verrichten van zwaartekrachtmetingen.



SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen

van

"De Curaçaose Voetbalbond".

COMPETITIE — PROGRAMMA.

MUNDO — NOBO

16 April 1939: A-klasse	Jong Holland 1 — Hercules 1 (Oehlers)	
16 April 1939: Res.A-klasse	S.U.B.T. 2 — R.C.C. 2 (B. L. Dijk)	*
23 April 1939: A-klasse	S.U.B.T. 1 — Transvaal 1 (H. Elfrink)	
23 April 1939: Res.A-klasse	Jong Holland 2 — Volharding 2 (Ercol)	*
30 April 1939: A-klasse	R.C.C. 1 — Hollandia 1 (O. Corsica)	
30 April 1939: B-klasse	Hilversum — Atlantico (B.L. Dijk)	*

RIO CANARIO.

16 April 1939: A-klasse	Asiento 1 — Scherpenheuvel 1 (O. Corsica)	
23 April 1939: A-klasse	Atletico 1 — Hollandia 1 (J. Pengel)	
30 April 1939: A-klasse	Asiento 1 — Volharding 1 (Oehlers)	

SCHERPENHEUVEL

16 April 1939: B-klasse	Jong Curaçao — D.C.C. (Ercol)	
23 April 1939: A-klasse	Scherpenheuvel 1 — Feyenoord 1 (B. L. Dijk)	
23 April 1939: B-klasse	Sparta — Arsenal (J. Jansen)	*
30 April 1939: Res.A-klasse	S.U.B.T. 2 — Feyenoord 2 (P. Tuin)	

De met * aangegeven wedstrijden beginnen om 2.30 uur n.m. precies.
De andere wedstrijden beginnen om 4 uur n.m. precies.
DUUR VAN ALLE WEDSTRIJDEN 2 × 40 minuten.

Daar de nieuwe competitie de 16de April a.s. begint, vraagt het C.V.B.-bestuur speciale aandacht voor de art. 7 H.R., art. 42 en 43 van H.R., art. 8 R.C.W. en art. 6 H.R.

VERENIGINGEN OF PERSONEN DIE TROFEEEN DIE AAN DE C.V.B. BEHOREN IN HUN BEZIT HEBBEN, WORDEN VRIENDELIJK VERZOCHT DEZE(N) AAN DE 1ste SECRETARIS DEN HEER G. MEURS, FREDERIKSTRAAT 16, TE WILLEN OVERHANDIGEN.

ALGEMENE BEKENDMAKINGEN VOOR HET JAAR 1939.

BESTUUR:

H. C. J. Nieuwenhoff	Voorzitter
E. R. Goilo	Onder-Voorzitter (wnd. voorzitter)
H. A. Dennert	1ste secretaris — competitieleider
G. P. Meurs	2de secretaris (wnd. 1ste secretaris)
E. Esser	Penningmeester
E. Palm	Wnd. competitieleider
A. Namais de Crasto	Terrein-commissaris
G. Geldens	Lid
H. Elfrink	Lid

VERENIGINGEN:

Arsenal	Secr: W. H. M. Schotborg	Kraayenhoffstr. 31
Asiento	„ J. Janknegt	Rio Canario 343
Atlantico	„ A. Servani	Brit. Aerated Water Co
Atletico	„ J. Martina	IJzerstr. 45
D.C.C.	„ E. Gaari	Weis Afo [illegible]
Feyenoord	„ E. Kalil	Saliña 1[illegible]
Hercules	„ M. E. Chatlein	Bredestr. 189
Hilversum	„ I. Wedenoeft	Rio Canario 294
Hollandia	„ A. v/d Schoor	Berg Altena 177
J. Curaçao	„ J. A. Ilario	Brionweg 10
J. Holland	„ J. M. Pietersz	Frederikstr. 6
M.S.V.	„ F. H. [illegible]	Waterfort
P.S.V.	„ W. A. Roerhorst	Ninaberstr. 7
R.C.C.	„ L. E. Daal	Loodskantoor
Scherpenheuvel	„ Fr. M. Tharasuis	Scherpenheuvel
Sparta	„ G. A. F. v. Uytrecht	Brionweg 129
S.U.B.T.	„ A. J. Maduro	Jansenstr. 5
Tropiale	„ Fr. C. G. Grootens	Brakkeput Ariba
Transvaal	„ J. Pengel	Pietermaaiweg 87
Volharding	„ E. Thielman	Sabelstr. 9

COMMISSIES

COMMISSIE VAN BEROEP.

A. J. Maduro	S.U.B.T.
A. de Wolf	Asiento
W. Roerhorst	P.S.V.
J. W. S. Beaujon	R.C.C.
R. Willems	Transvaal
G. de Rooy (reserve)	R.C.C.
N. Giammaceiro (reserve)	J. Holland

FINANCIELE COMMISSIE

V. Naar	R.C.C.
S. A. Evertsz	R.C.C.
H. A. Maduro	S.U.B.T.
H. S. Weber	Hercules
L. Willems	Transvaal

STRAF COMMISSIE

G. M. Beltram	S.U.B.T.
G. P. Meurs	Scherph.
S. A. Evertsz	R.C.C.
L. H. Favery	Transvaal
R. G. Goeloe	S.U.B.T.

SPELREGEL EN PROTEST COMMISSIE

A. J. Maduro	S.U.B.T.
G. M. Beltram	S.U.B.T.
J. M. Pietersz	J. Holland
M. E. Chatlein	Hercules
A. v/dSchoor	Hollandia

ELFTAL COMMISSIE

G. P. Meurs	Scherph.
H. A. Dennert	Hercules
H. A. Maduro	S.U.B.T.
E. Palm	J. Holland
C. Bloemendaal	Asiento

REGLEMENT COMMISSIE

A. J. Maduro	S.U.B.T.
J. M. Pietersz	J. Holland
L. H. Favery	Transvaal

SCHEIDSRECHTER COMMISSIE

H. Elfrink	Voorzitter
G. M. Beltram	Secretaris
O. Corsica	Lid
P. Tuin	Lid
M. Brakke	Lid

OEFENDAGEN TERREIN MUNDO NOBO.

1e en 3e Zondag	van de maand	— Vrij (Juniores competitie)
2e en 4e Zondag	van de maand	— Sparta
1e en 3e Maandag	van de maand	— Atletico
2e en 4e Maandag	van de maand	— Jong Curaçao
1e en 3e Dinsdag	van de maand	— R.C.C.
2e en 4e Dinsdag	van de maand	— Volharding
1e en 3e Woensdag	van de maand	— Jong Holland
2e en 4e Woensdag	van de maand	— S.U.B.T.
1e en 3e Donderdag	van de maand	— Hercules
2e en 4e Donderdag	van de maand	— Feyenoord
1e en 3e Vrijdag	van de maand	— Transvaal
2e en 4e Vrijdag	van de maand	— P.S.V. en M.S.V.
1e en 3e Zaterdag	van de maand	— Juniores S.U.B.T. en Hercules
2e en 4e Zaterdag	van de maand	— Juniores Jong Holland

De eventuele 5e week blijft ter beschikking van het Bondsbestuur.

De vereniging BE BUICK is door het C.V.B. bestuur geroyeerd ingevolge Art. 13 lid 1 b en h en lid 2 van het H.R.

Bij wijze van uitzondering worden de verenigingen die nog geen elftalopgave over de maand April hebben ingezonden nog drie dagen uitstel verleend, daar anders het bepaalde in Art. 8 lid 5 van het R.C.W. op haar van toepassing zal zijn.

HET BESTUUR.

Te verwachten schepen over de maand April.

15.	Ned.	„Bacchus"	N. York-Pto. Cab.	Trinidad.
16.	Ned.	„Costa Rica"	Pto. Cabello	Pto. Colombia
17.	Nrs.	„Ciss"	Maracaibo	Aruba—Maracaibo
17.	Ned.	„El Libertador"	Maracaibo—Aruba	Aruba—Maracaibo
17.	Dom.	„San Rafael"	Cd. Trujillo	Cd. Trujillo
18.	Frs.	„Colombie"	Pto. Colombia	Pto. Cabello
18.	Amk.	„Santa Rosa"	New York	La Guaira
18.	Ned.	„Baralt"	Bon.-Bov. Winden	Bonaire—Boven Winden
18.	Ned.	„Strabo"	Maracaibo	Maracaibo
18.	Ned.	„Plato"	Maracaibo	?
19.	Ned.	„Atlas"	Haiti	Haiti
19.	Ned.	„Dido"	Sto. Domingo	Sto. Domingo.



Zo beneveld als dikwijls onze ogen zijn, wanneer het er op aankomt, onze eigen fouten en gebreken, onze eigen zonden [illegible] te zien, zo helderziende zijn we meestal, als het den evenmens geldt.

Zoveel is de mens waard, als hij voor God waard is.

Ware liefde uit zich liever door daden dan door woorden. Zij wacht de gelegenheid tot weldoen niet af, maar spoort ze op, ducht ze niet, maar smacht er naar, ontvlucht ze niet, maar grijpt ze aan.

Als verontschuldiging voor een misbruik voert men dikwijls aan dat het gebruik is geworden.

VERHALEN (BONDIG)

Door Jacques Schouten.

Vervolg.

DE MATAPICA.

VAN PARAMARIBO NAAR DE MATAPICA.

De machtige Surinamestroom, kilometers breed, met de donkere bossen, de heldere stad; enkele steigertjes van plantages, enkele ijzeren schoorsteentjes. Eén grote rode van steen, zonder rook.

Dan de Commewijne. De oevers zijn dichter bij, niet meer zo'n groot machtig gevoel. Bochten, veel bochten. Verlatener wordt alles; woester en eenzamer.

Nog wat wit van huizen opeens. Een doktershuis op hoge neuten, een politiewoning, wat donkere manjabomen. Op de modderoever liggen twee open roeibootjes, aan een verweerde paal een barkas met neergelaten zeildoek voor de raampjes. Dan weer één groenheid.

Een zijtak in. Nog nauwer wordt al het groen; bijna te raken. Goed, duidelijk. Groen met gele bloempjes, groen met [illegible] donkergroen, lichtgroen, [illegible] groen. Een lila bloem [illegible] Eén stuk vouwen: groen, paars en lila. Een grijze tientjes die wijsgerig pickert op een droge tak......

Het water slaat een holte in de oever, vloeit, dan zachtjes verder. Diepbruin is het nu.

Achter de holte een kreekje van groen en veel donkerte. Recht staan de lichte stammen als hoge schragen van het bladerdak. Grote gele wortels boren in het helder-donkere water. Een kleine flesman scheert laag en drukt rimpeltjes in het gladde zwart.

De stammen dunnen geleidelijk. Het groen wordt lichter [illegible]. Een scherpe bocht. Dubbel. Dan zijn er geen gele stammen meer, is alles helder en klaar, alleen wat laag hout.

Twee witte steenzuilen met schuin een zwarte rotte balk. Oude sluis van lang vroeger nog. Een vlakke bruine plek er onder. De koostrens. Oels van heel lang vroeger nog. De droge modder is open gescheurd.

Laag groen nu, één grote openheid met hier en daar een dode boom, hoog en bruin. Een zinken dak dat hel blikkert; een cocospalm; een pinadak.

Nog verder schuift het water. Heel ver een gele dam met lichtgroene vlekken, daarboven de blauwe oneindigheid, wazig door de wijdte. Het water loopt te stapel tegen de dam. ... Langzaam wordt het geel hoger, breder. Het groen [illegible] dam is vlakbij. Het water glijdt er langs, buigt af. Bij de bocht een huisje van blik en hout; een rank, recht boompje, teer en fijn.

Weer een wending. Tussen het gele zand door. Machtig eenzaam ligt de Oceaan, strak, grauw en grijs. Wat rode vogeltjes op de sombere modder.

EEN HUISJE AAN DE MATAPICA.

Een smalle kreek. Helder is alles. Groot-open. Laag groen aan beide kanten met hier en daar een eenzame boom; hoog, dood en bruin. Voortdurend waterbeweeg: zes uren hoog, zes uren laag. Dan komt de bodem droog; pappig, grauwe modder.

Een huisje met een zinken dak dat hel blikkert in de scherpe zon. De planken zijn bruin met grijze vlekken; regen en wind, wind en regen maakten ze zo.

Naast het huisje een open kamp met pine dak. Een ijl rookspiraaltje verliest zich in de helderheid.

Een cocospalm. Majesteit. Stil en roerloos zonder beweeg. Moe hangt een dode tak omlaag.

Een grote man die zijn potje kookt onder het lage dak. Wat stenen en hout; vuur en veel rook. Op een dik stuk hout zit hij. Sterke, brede schouders; blote voeten met korte dikke tenen, diepzwart golvend haar.

Rond hem een mengeling van grauwheid: grote visnetten, drinkkalebassen, [illegible]itten, houwers, grote lege blikken. Twee honden die slapen...... heerlijk loom.

Zijn beide Brits-Indiërs zijn al vroeg [illegible] achter het huis, tot [illegible] groene laagte stuit tegen de [illegible] bosrand; tot waar de natte plekken komen, de waterplassen in het machtige bos.

Aan de andere kant van het huisje staan vier palen met een bladerdak, alles zwart van rook die achter bleef. Veel visschubben op het gele zand: grote witte en kleine zwarte. Verse, waar het bloed nog aan zit en verschrompelde die hier al dagen liggen.

Onder het roetdakje [illegible] stokken in de grond. De droogplaats van de vis. Hier worden ze gerookt.

JOESOE.

Hij werd op een zonnige dag door z'n vader in de [illegible] heel ver uit het do[illegible] geboren uit een [illegible] neger vader, in [illegible] hij een kamp van gou[illegible] keken zijn melancholieke [illegible] dat groot-opene van pleinen en [illegible], naar dat heldere van al die [illegible] en dat vele zonlicht.

Joesoe werd ergens onder gebracht, ergens op een achtererf dat dood loopt tegen de Surinamerivier, waar het vol staat met negerwoningen; één lange rits naast elkaar, kamertje naast kamertje, zeventien op een rij.

Z'n [illegible]

Joesoe werd al groter. Speelde dikwijls mt de anderen op het lange erf tussen de mensen. Soms zwommen ze in de rivier en stoeiden in de boten die daar lagen. Nee, zoveel waren er nooit samen geweest bij het donkere kreekje daar ver achter in het stille bos.

Joesoe was groot. Hij kon al lezen en schrijven, heel eenvoudig maar. Hij kon goed zwemmen, had nu altijd een stukje broek aan.

Van vroeger kon hij zich eigenlijk maar heel weinig meer herinneren. Wist alleen nog van het grote bos, het stille kreekje; alles heel vaag. Maar toch, diep in zat het verlangen naar lang geleden.

Joesoe trouwde. Nam een visconcessie en trok naar de Matapica.

Achter in het waterbos vissen drie kerels; Joesoe en de twee Brits-Indiërs. Twee houden het kleine net en lopen langzaam door het lage water. Soms haakt het vast aan dood hout. De derde jaagt de vis, hij slaat hard op het bruine water met een grote stok, dat de waterdroppels hoog opspatten. Zo gaat het uren lang: slaan, hard slaan; links, dan rechs. Voorzichtig lopen; af en toe wat vis.

Enkele anakkies. Kwek-kwek komen ze [illegible] glijvlucht. Weg zijn ze weer tussen de bomen. Hevig geschrokken!

De rotte onderlaag borrelt bruin op waar de mannen lopen. Intens hangt de stilte, alleen onderbroken door het scherp stokgeklets; links, rechts; links rechts.

Uit de groene schemer van het bos komen de drie mannen in de klaarheid van het open land. Een paadje wijst hun als een zwarte streep de weg tot heel ver, waar een dak blikkert in de zon als een felle stip. Het jonge groen zindert van de laaiende zon.

Vroeger was het anders. Dan werden ze thuis opgewacht door vrouw Joesoe en maakte haar vrouwenhand alles goed. Nu is ze reeds lang weer naar de stad gegaan. Komt in de vacantie enkele weekjes. De kinderen werden groter.

Hij gaat enkele keren heen en weer, als de hoeveelheid vis de moeite van het overbrengen loont. Dan stapt hij in zijn bootje en gaat acht, tien uren; al naar het getij.

Wordt vervolgd.